

møde i retten henvises til bestemmelserne i retsplejelovens § 171, stk. 3, og § 202, stk. 1, hvorefter det uden afstandsbe grænsning kan pålægges såvel vidner som syns- og skøns mænd at give møde ved den ret, der behandler sagen.

Til §§ 125—126.

Bestemmelserne svarer med enkelte redaktionelle ændringer til L. L. 347 og 348 §§ 74—75.

Til §§ 127—128.

Bestemmelserne svarer til bolig- anvisningslovens §§ 23—24, idet dog straffe- og konfiskationsbestemmelserne i § 23, stk. 3 og 4, og § 24, 2. punktum af systematiske grunde er flyttet til forslagets § 156.

Til kapitel XVIII.

Om boliganvisning.

Til §§ 129—145.

Bestemmelserne svarer med enkelte re- daktionelle ændringer til boliganvisnings- lovens §§ 1—15 og 17. Straffebestemmelsen i boliganvisningslovens § 16 er af systema- tiske grunde flyttet til forslagets § 157. Iøv- rigt er der på følgende punkter foreslået ændringer og tilføjelser:

Til § 131.

Da det ikke helt klart fremgår af den gældende boliganvisningslovs § 3, stk. 3, hvor- når den der omhandlede anmeldelsespligt indtræder, har man i § 131, stk. 3, 2. punkt- um foreslået indføjret en udtrykkelig be- stemmelse herom, der svarer til den i prak- sis fulgte fortolkning af reglen.

Til § 132.

Efter de hidtil gældende regler kan en udlejer, der undlader at foretage behørig an- meldelse af en ledig lejlighed, alene idømmes straf, medens han har bevaret adgangen til efter de almindelige regler i lovens §§ 4— 5 (forslagets §§ 132—133) selv at stille forslag om, til hvem lejligheden skal udlejes. Man har imidlertid anset det for rimeligt, at den udlejer, der ikke har foretaget anmeldelse, eller som først har indgivet anmeldelse efter udløbet af den angivne frist, udelukkes fra denne forslagsret. En hertil sigtende bestem- melse er foreslået som § 133, stk. 2.

Til § 133.

Den ændrede affattelse af § 134, linie 1—3, indeholder ingen realitetsændring i forhold til den nugældende § 6 i boliganvis- ningsloven, men tilsigter at tydeliggøre, at de af § 134 omfattende lejligheder er under-

givet anmeldelsespligt til boliganvisnings- udvalget efter lovens regler.

Til § 136.

Efter de hidtil gældende regler kan bolig- anvisningsudvalget i visse tilfælde modsætte sig, at en lejlighed efter lejerens død udlejes til en person, der har haft fælles husstand med den afdøde og opfylder de øvrige i boliganvisningslovens § 8, stk. 1, (forslagets § 136, stk. 1) stillede betingelser, når udvalget kan anvise den pågældende en anden lejlighed med 3 værelser beliggende i samme bydel som den af den pågældende hidtil beboede lejlighed og med samme be- kvemmeligheder som denne.

I praksis vil det imidlertid sjældent være muligt for udvalget at finde en lejlighed, der opfylder disse betingelser, og da det, hvor den nye lejers husstand kun udgør 1 eller 2 personer, ofte ville være rimeligt, om udvalget kunne modsætte sig, at han fortsætter lejemaal, har man ved § 136, stk. 2, ment at burde åbne adgang for udvalget hertil, alene på betingelse af, at udvalget kan anvise lejer en anden passende lej- lighed med 3 værelser i kommunen.

Til § 137.

Bytning af lejligheder har hidtil i de i boliganvisningslovens § 9 (jfr. forslagets § 137) angivne tilfælde kunnet ske uden bolig- anvisningsudvalgets godkendelse, og udvalget får ofte først underretning om bytningen, efter at den er foretaget. Det er i sådanne tilfælde — særlig hvis parterne har været i god tro — undertiden faldet udvalget svært at stille krav om, at bytningen omgøres, hvor det konstateres, at de i § 9 angivne be- tingelser ikke er opfyldt. For at undgå så- danne situationer foreslås det i § 137, at byt- ningen på forhånd skal godkendes af udval- get, der dog, når lovens betingelser forelig- ger opfyldt, skal være pligtig at meddele godkendelse.

Til § 138.

Efter boliganvisningslovens § 9, stk. 2, er boliganvisningsudvalgene pligtige at god- kende et forslag om udleje til en statstjene- stemand eller til en funktionær i konces- sioneret virksomhed, der som følge af for- flyttelse uden ansøgning søger lejlighed i kommunen.

Det har i praksis været følt som en af- gørende mangel, at denne bestemmelse ikke også omfatter tjenestemænd, der forflyttes i forbindelse med avancement eller iøvrigt efter ansøgning, og dette forhold har i et vist omfang haft til følge, at tjenestemænd af frygt for at komme til at stå uden bolig